

Ctěný pane doktore Makovický,
prosím, vyřídte Vaší rodině moji srdečnou sympatii v této vážné chvíli.¹

Vzpomínal jsem na Vás při stálých zprávách o Tolstém velmi mnoho, teď jsou mnohé, divné zprávy o hraběnce. Já se nemohu zbavit té jedné myšlenky: vždyť nebyla jiná, nebyla lepší hned ze samého počátku? A vzal si ji on sám, Tolstoj.

Váš

Prof. dr. T. G.^c Masaryk

11/2 10^b

DOPIS

ALU SNK, f. D. Makovický, př. č. 1572/72. Originál, rukopis.

a – Připsáno tužkou na okraji.

b – Datum je chybné, s ohledem na datum smrti Petra Makovického má být 1911.

c – Prof. Dr. T. G. připsáno dodatečně tužkou.

1 – Dne 8. 2. 1911 zemřel v Ružomberoku Makovického otec, podnikatel a obchodník Peter Makovický (1824–1911).

V Písku 5. února 1912.

Velectěný pane profesore,
raďte prominout, že *Vás*, tolik zaměstnaného, osobní záležitostí obtěžuji.

1.) Napsal jsem vychovatelství pro odborně školy dívčí. Zadal v rukopise min[isterstvu] veř[ejných] prací ke schválení; neschválili. Myslím si, že vadil duch knížky, který je ovšem jiný, než je pravidlem v c. k. učebnicích. Když nastoupil ministr Trnka, Čech, osvícený, přišel nakladatel na myšlenku, že bychom se mohli znovu pokusit o schválení. Psal jsem to posl[anci] Kalinovi, ale ten stůně a neodpovídá, prý leží.

Prosím tedy Vás snažně, raďte uvážit, je-li to vůbec možno, abychom se, když v červnu 1911 min[isterstvo] řeklo: Ne, v únoru 1912 znovu ucházeli o schválení téže